

Sygn. akt V GC 417/15 upr

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 8 marca 2016 roku

Sąd Rejonowy w Ostrołęce V Wydział Gospodarczy

w składzie następującym:

Przewodniczący: SSR Marianna Grzyb

Protokolant: st. sekr. sądowy Monika Trzeciak

po rozpoznaniu w dniu 25 lutego 2016 roku w Ostrołęce

na rozprawie sprawy z powództwa:

J. S. (NIP (...)) i S. S. (NIP (...))

przeciwko

(...) Spółce z ograniczoną odpowiedzialnością” spółce komandytowej w J. (KRS (...))

o zapłatę 1 506,75 zł

orzeka:

1. zasądza od pozwanej (...) Spółki z ograniczoną odpowiedzialnością” spółki komandytowej w J. na rzecz powodów J. S. i S. S. solidarnie kwotę 953,25 zł (dziewięćset pięćdziesiąt trzy złote dwadzieścia pięć groszy) z ustawowymi odsetkami za opóźnienie od dnia 03.07.2013 r. do dnia zapłaty oraz ustawowe odsetki za opóźnienie od kwoty 553,50 zł za okres od dnia 03.07.2013 r. do dnia 20.08.2015 r.;
2. w pozostałej części powództwo oddala;
3. tytułem zwrotu kosztów procesu zasądza od pozwanej na rzecz powodów solidarnie kwotę 30,00 zł.

SSR Marianna Grzyb

UZASADNIENIE

Powodowie J. S. i S. S., wspólnicy spółki cywilnej prowadzący działalność gospodarczą pod firmą (...) S.C., wnieśli o zasądzenie od pozwanej (...) SPÓŁKA Z OGRANICZONĄ ODPOWIEDZIALNOŚCIĄ SPÓŁKA KOMANDYTOWA w J. kwoty 1506,75 zł wraz z odsetkami ustawowymi za opóźnienie od dnia 03.07.2013 r. do dnia zapłaty oraz o zasądzenie kosztów procesu wg norm przepisanych.

Uzasadniając merytorycznie roszczenie wskazano, że powódka w dniu 03.06.2013 r. otrzymała telefoniczne zgłoszenie, w którym pracownik sklepu pozwanej spółki wezwał powodów do podjęcia interwencji i usunięcia ze sklepu pozwanej spółki bezdomnego psa. Powodowie wskazali, że wykonali w/w usługę i zabrali psa do schroniska. W dniu 18.06.2013 r. powodowie wystawili fakturę VAT na łączną kwotę 1506,75 zł brutto. Na powyższą kwotę składały się wynagrodzenie za przyjęcie i utrzymanie psa w wysokości 953,25 zł oraz wynagrodzenie za odłowienie psa i dostarczenie go do schroniska w wysokości 553,50 zł.

W odpowiedzi pozwana wezwała powodów do skorygowania w/w faktury. Powodowie skorygowali fakturę, jednakże bez zmiany wysokości wynagrodzenia. Wówczas pozwana ponownie wezwała powodów do skorygowania faktury, w taki sposób, aby faktura zawierała wyłącznie kwotę 553,50 zł z tytułu ujęcia psa. Pozwana w piśmie skierowanym do powodów zakwestionowała kwotę 953,25 zł z tytułu przyjęcia i utrzymania psa przez schronisko, stwierdzając, że domaganie się przez pozwanych tej opłaty jest nieuzasadnione. W odpowiedzi powodowie podtrzymali swoje dotychczasowe stanowisko i wezwali pozwaną do zapłaty kwoty 1506,75 zł.

Sąd Rejonowy w Ostrołęce w dniu 14.07.2015 r. wydał nakaz zapłaty, w którym uwzględnił w całości żądanie pozwu.

W dniu 11.08.2015 r. pozwana złożyła sprzeciw od przedmiotowego nakazu zapłaty, w którym wniosła o oddalenie powództwa w części dotyczącej zasądzenia od pozwanej na rzecz powodów kwoty 953,25 zł, a także w części dotyczącej ustawowych odsetek za opóźnienie od kwoty 1506,75 zł od dnia 03.07.2013 r. oraz kwoty 7,50 zł tytułem zwrotu kosztów procesu. Pozwana wniosła również o obciążenie strony powodowej kosztami postępowania wg norm przepisanych i zasądzenie ich na jej rzecz.

Uzasadniając swoje stanowisko w sprawie pozwana przyznała, że w dniu 03.07.2013 r. skorzystała z usług powodów. Jednakże, jak wskazuje pozwana, usługa miała dotyczyć tylko usunięcia psa i zabrania go do schroniska, a nie dodatkowo jego utrzymania w schronisku. Dlatego pozwana zaakceptowała tylko część faktury w wysokości 553,50 zł. Powódka powołała się przy tym na art. 9a ustawy z dnia 21 sierpnia 1997 r. o ochronie zwierząt. Powódka podała, że zgłaszając powodom fakt wtargnięcia na teren sklepu niebezpiecznego zwierzęcia pracownik pozwanej wykonał ustawy obowiązek, z którym nie mogą się wiązać dodatkowe koszty. Ponadto pozwana wskazała, że przez cały czas pozostaje w gotowości do zapłacenia kwoty 553,50 zł, pod warunkiem skorygowania przez powodów przedmiotowej faktury.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

Strony są przedsiębiorcami. Pozwana (...) SPÓŁKA Z OGRANICZONĄ ODPOWIEDZIALNOŚCIĄ SPÓŁKA KOMANDYTOWA w J. w dniu 03.06.2013 r. zleciła powodom J. S. i S. S., wspólnikom spółki cywilnej prowadzącym działalność gospodarczą pod firmą (...) S.C., usunięcie psa rasy A. – mieszaniec ze sklepu pozwanej w O. i dostarczenie go do schroniska.

(***bezsporne***)

Powodowie wykonali zleconą usługę i zabrali psa ze sklepu do schroniska. Powodowie w dniu 18.06.2013 r. wystawili za przedmiotową usługę fakturę VAT nr (...) na łączną kwotę brutto 1506,75 zł. Na kwotę tę złożyła się kwota 553,50 zł za odłowienie psa i dostarczenie go do schroniska oraz kwota 953,25 zł za przyjęcie i utrzymanie psa.

(***bezsporne***)

Pozwana zgodziła się zapłacić kwotę 553,50 zł za odłowienie psa i dostarczenie go do schroniska. Natomiast zakwestionowała kwotę 953,25 zł za przyjęcie i utrzymanie psa w schronisku. W związku z tym w dniu 10.02.2014 r. wysłała do powodów pismo z prośbą o skorygowanie faktury VAT nr (...), w taki sposób, ażeby obejmowała ona wyłącznie odłowienie psa i dostarczenie go do schroniska.

(***dowód:*** pismo pozwanej z dnia 10.02.2014 r. – k. 21)

W odpowiedzi powodowie wysłali pozwanej fakturę VAT korygującą nr (...) wystawioną w dniu 17.03.2014 r. w której napisali, zgodnie ze wskazaniem pozwanej, że usługa dotyczyła odłowienia agresywnego psa i zabezpieczenia przed pogryzieniem na terenie sklepu (...) w O.. Kwotę z tytułu wynagrodzenia za wykonaną usługę powodowie pozostawili bez zmian, tj. w wysokości 1506,75 zł. Następnie w dniu 05.05.2015 r. skierowali do pozwanej wezwanie do zapłaty, które zostało odebrane przez adresata w dniu 03.06.2014 r.

(**dowód:** faktura korygująca nr (...) – k.19; wezwanie do zapłaty – k. 22; potwierdzenie obioru – k. 23)

W kolejnej wymianie pism każda ze stron pozostała przy swoim dotychczasowym stanowisku. Pozwana wskazywała, że zapłaci kwotę 553,50 zł za odłowienie psa i dostarczenie go do schroniska, pod warunkiem otrzymania od powodów faktury na w/w kwotę. Pozwana podnosi, że dodatkowa opłata w wysokości 953,25 zł za przyjęcie i utrzymanie psa w schronisku jest niczym nie uzasadniona i nie znajduje oparcia w obowiązujących regulacjach prawnych. Natomiast powodowie pozostali na stanowisku, że pozwana winna im zapłacić wynagrodzenie w wysokości 1506,75 zł.

(**dowód:** pismo pozwanej z dnia 26.05.2014 r. – k. 24; pismo powodów z dnia 29.05.2014 r. – k. 25; pismo pozwanej z dnia 30.07.2014 r. – k. 26 i 27)

Pozwana w dniu 20.08.2015 r., zapłaciła powodom kwotę 553,50 zł.

(**dowód:** potwierdzenie przelewu z dnia 20.08.2015 r. – k. 128, zeznania świadka D. W.)

Strony nie uzgodniły przed wykonaniem usługi wysokości wynagrodzenia. Jednakże powodowie wykonali już wcześniej w dniu 14.08.2009 r. dla pozwanej podobną usługę, polegającą na odłowieniu psa i przyjęciu go do schroniska, za co wystawili fakturę VAT nr (...) na łączną kwotę 1500,60 zł, która została wówczas przez pozwaną zaakceptowana i zapłacona.

(**dowód:** faktura VAT nr (...) z dnia 14.08.2009 r. – k. 108; zeznania świadka)

Pozwana nie zgłosiła zaistniałej sytuacji, tj. obecności niebezpiecznego zwierzęcia policji, ani w urzędzie gminy. Pozwana zwróciła się od razu, bezpośrednio do przedsiębiorstwa powodów z prośbą o interwencję.

(**dowód:** zeznania świadka D. W.)

Na stronie internetowej schroniska, prowadzonego przez powodów, zostało umieszczone pouczenie, że zgłoszenia o obecności niebezpiecznego psa np. na ulicy, czy podwórku, należy kierować do urzędu gminy lub policji.

(**dowód:** wydruk strony internetowej powodów – k. 99)

Sąd zważył, co następuje:

Roszczenie powodów zasługuje na uwzględnienie w całości.

Poza sporem jest okoliczność, że pozwana zleciła powodom ujęcie psa i zabranie go do schroniska. Zgodnie z art. 353¹ k.c. w Polsce obowiązuje **swoboda umów**. Zgodnie z tą zasadą podmioty prawa cywilnego mogą zawierać umowy o dowolnej treści.

Stosownie do brzmienia art. 750 k.c. do umów o świadczenie usług stosuje się odpowiednio **przepisy o zleceniu**. Przepis art. 750 k.c. reguluje reżim prawny umów, które łącznie spełniają dwie przesłanki: są umowami o świadczenie usług i jednocześnie nie są uregulowane innymi przepisami. Jest to bardzo rozległa kategoria umów, odgrywających w warunkach gospodarki wolnorynkowej istotne znaczenie praktyczne.

Zakres zastosowania art. 750 k.c. jest bardzo szeroki z uwagi na określenie przedmiotu umów, których dotyczy. Pojęcie usług jest bowiem bardzo pojemne i obejmuje **wykonywanie lub wykonanie czynności dla innej osoby** (innych osób) **i w jej interesie**.

Zgodnie z art. 750 k.c. do umów o świadczenie usług polegających na wykonaniu czynności faktycznych, nieuregulowanych innymi przepisami, stosuje się odpowiednio przepisy o zleceniu. **Odpowiednie stosowanie przepisów** oznacza konieczność uwzględnienia specyfiki danej umowy i polega na tym, że niektóre z przepisów znajdują zastosowanie wprost, inne z modyfikacjami, a inne ewentualnie nie znajdują w ogóle zastosowania. Spośród

przepisów o zleceniu do umów o świadczenie usług, o których mowa w art. 750 k.c., znajduje wprost zastosowanie m. in. art. 735 k.c. dotyczący zasad odpłatności.

Nie ulega wątpliwości, że powodowie wykonali dla pozwanej usługę ujęcia niebezpiecznego psa i przyjęcia go do schroniska. Za wykonaną usługę powodowie wystawili pozwanej fakturę VAT na łączną kwotę brutto 1506,75 zł. Na kwotę tę złożyła się kwota 553,50 zł za odłowienie psa i dostarczenie go do schroniska oraz kwota 953,25 zł za przyjęcie i utrzymanie psa.

Należy wyraźnie zaznaczyć, że zgodnie z art. 1 ust. 1 ustawy o ochronie zwierząt z dnia 21 sierpnia 1997 r. (Dz. U. z 2013 r., poz. 856) zwierzę, jako istota żyjąca, zdolna do odczuwania cierpienia, nie jest rzeczą. Człowiek jest mu winien poszanowanie, ochronę i opiekę. Art. 5 w/w ustawy stanowi, iż każde zwierzę wymaga humanitarnego traktowania, przez co rozumie się takie traktowanie, które będzie uwzględniało potrzeby zwierzęcia i będzie mu zapewniało należyta opiekę i ochronę. Niewątpliwie przyjęcie bezdomnego zwierzęcia wiąże się z poniesieniem przez schronisko kosztów związanych z jego utrzymaniem i podjęciem odpowiednich zabiegów pielęgnacyjnych, czyli jak o tym mowa w art. 4 pkt 9 w/w ustawy, uruchomieniem przez człowieka zasobów materialnych i niematerialnych, w taki sposób aby uzyskać i utrzymać u zwierzęcia stan fizyczny i psychiczny, w którym najlepiej będzie ono znosić warunki bytowania narzucone przez człowieka. Z uwagi na powyższe uznać należy, że powodowie wykonali jedną, kompleksową usługę, w ramach której dokonali odłowienia, przetransportowania do schroniska, przyjęcia i otoczenia opieką psa, który wtargnął na teren jednego ze sklepów powódki. Przedmiotowej usługi nie można było wykonać tylko w sposób częściowy, np. przez wyłączenie odłowienia psa i przetransportowanie go do schroniska, bez jednoczesnego przyjęcia do schroniska i zaopiekowania się nim. Dlatego też powodowie wystawili fakturę za jedną usługę, w której wyszczególnili dwie pozycje, tj. odłowienie i dostarczenie psa do schroniska oraz przyjęcie i utrzymanie psa.

Pozwana podała, że uczyniła zadość obowiązkowi wynikającemu z art. 9a ustawy o ochronie zwierząt z dnia 21 sierpnia 1997 r. (Dz. U. z 2013 r., poz. 856), zgodnie z którym osoba, która napotka porzuconego psa lub kota, w szczególności pozostawionego na ulicy, ma obowiązek powiadomić o tym najbliższe schronisko dla zwierząt, straż gminną lub Policję. Pozwana wskazała jednocześnie, że ustawodawca nie nakłada obowiązku zapłaty za ujęcie psa przez osobę, która dokona powyższego zawiadomienia.

Zważyć należy, że w myśl art. 11 ust. 1 w/w ustawy zapewnianie opieki bezdomnym zwierzętom oraz ich wyłapywanie należy do zadań własnych gmin. Z kolei ust. 2 tegoż artykułu stanowi, że minister właściwy do spraw administracji publicznej w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw środowiska określi, w drodze rozporządzenia, zasady i warunki wyłapywania bezdomnych zwierząt. Zgodnie zaś z § 2 rozporządzenia ministra spraw wewnętrznych i administracji z dnia 26 sierpnia 1998 r. w sprawie zasad i warunków wyłapywania bezdomnych zwierząt (Dz. U. z 1998 r., nr 116, poz. 753) wyłapywanie zwierząt bezdomnych ma charakter stały lub okresowy, w zależności od treści uchwały, podjętej przez radę gminy, o której mowa w art. 11 ust. 3 ustawy z dnia 21 sierpnia 1997 r. o ochronie zwierząt. Następnie § 3 w/w rozporządzenia stanowi, że organ gminy podaje do publicznej wiadomości, w sposób zwyczajowo przyjęty na danym terenie, co najmniej na 21 dni przed planowanym terminem rozpoczęcia wyłapywania zwierząt bezdomnych:

- 1) termin ich wyłapywania,
- 2) granice terenu, na którym będą wyłapywane,
- 3) adres schroniska, z którym uzgodniono umieszczenia zwierząt po wyłapaniu,
- 4) podmiot wykonujący wyłapywanie.

Zatem jest tutaj mowa o „stałym” lub „okresowym” wyłapywaniu bezdomnych zwierząt.

Z kolei § 5 ust. 1 w/w rozporządzenia stanowi, że organ gminy może zawrzeć umowę na przeprowadzenie wyłapywania zwierząt bezdomnych z podmiotem prowadzącym schronisko.

Następnie zgodnie z § 4 ust. 1 uchwały Rady Gminy O. z dnia 29 maja 2013 r. nr (...) w sprawie przyjęcia programu zapobiegania bezdomności zwierząt na terenie Gminy O. zapobieganie bezdomności i zapewnienie opieki bezdomnym zwierzętom z terenu Gminy O. realizowane będzie poprzez:

- 1) współdziałanie ze Schroniskiem (...) we Wsi (...)
- 2) przyjmowanie zgłoszeń o zwierzętach, które zostały porzucone przez człowieka i nie ma możliwości ustalenia ich właściciela lub innej osoby, pod której opieką zwierzę dotąd pozostawało będzie realizowane przez właściwą osobę wyznaczoną przez Wójta Gminy O. zwanego Koordynatorem
- 3) odławianie bezdomnych zwierząt z terenu Gminy O. oraz zapewnienie im opieki przez właściwy podmiot, z którym zostanie podpisana umowa

§ 4 ust. 2 w/w uchwały stanowi, że szczegółowe zasady wyłapywania bezdomnych zwierząt z terenu Gminy O. określa uchwała nr (...) Rady Gminy O. z dnia 26 maja 2011 r. Zgodnie z § 1 ust. 1 tejże uchwały wyłapywanie bezdomnych zwierząt na terenie Gminy O. ma charakter stały na terenie całej Gminy. Natomiast w myśl § 1 ust. 2 w/w uchwały wyłapywanie bezdomnych zwierząt odbywać się będzie z inicjatywy Wójta lub innego uprawnionego pracownika Urzędu Gminy po uprzednim ogłoszeniu, o którym mowa w § 3 rozporządzenia Ministra Spraw Wewnętrznych i Administracji z dnia 26 sierpnia 1998 r. w sprawie zasad i warunków wyłapywania bezdomnych zwierząt (Dz. U. Nr 116, poz. 753), ***bądź interwencyjnie na skutek zgłoszenia przez sołtysów lub funkcjonariuszy Policji konieczności ich wyłapania ze względu na zagrożenie bezpieczeństwa dla zdrowia i życia ludzi.*** Z kolei § 3 w/w uchwały stanowi, że wyłapywanie bezdomnych zwierząt, ich transport oraz umieszczenie w schronisku będzie przeprowadzane przez podmiot posiadający odpowiednie uprawnienia w tym zakresie, na podstawie zwartej z Wójtem umowy. Zaznaczyć trzeba, że powodowie takiej umowy z Wójtem Gminy O. w roku 2013 nie mieli podpisanej, a tym samym nie mogą oni otrzymać od Gminy wynagrodzenia za odłowienie psa ze sklepu pozwanej. Ponadto w przedmiotowej sprawie miało miejsce „interwencyjne” odłowienie psa, który stanowił zagrożenie dla klientów i pracowników sklepu. Oznacza to, że pozwana powinna była zawiadomić bądź Koordynatora w Gminie O. bądź funkcjonariusza Policji. Dopiero po takim zgłoszeniu zostałyby zawiadomione właściwe schronisko, które mając podpisaną umowę z Wójtem Gminy O., mogłoby podjąć się ujęcia psa na koszt Gminy. Oczywiście w przedmiotowej sytuacji czas interwencji, czyli odłowienia psa ze sklepu pozwanej, znacznie by się wydłużył. Wprawdzie pozwana zawiadomiła zgodnie z art. 9a ustawy o ochronie zwierząt z dnia 21 sierpnia 1997 r. najbliższe schronisko dla zwierząt, tj. schronisko powodów, jednakże powodowie poinformowali pozwaną o powyższej procedurze. Wskazuje na to już sam fakt, że pozwana sama powołała się na informację zamieszczoną na stronie internetowej schroniska powodów, zgodnie z którą schronisko powodów nie przyjmuje bezpośrednio zgłoszeń o obecności bezpańskiego psa i odsyła do właściwych organów. Pomimo tego pozwana zdecydował się skorzystać z usługi powodów. Dzięki temu działanie interwencyjne zostało podjęte przez powodów w sposób niezwłoczny. Jednocześnie za wykonaną w ten sposób usługę powodowie wystawili pozwanej fakturę VAT na łączną kwotę 1506,75 zł brutto.

Wskazać również należy, że (...) powodowie wykonali już wcześniej, t. j. w dniu 14.08.2009 r., dla pozwanej podobną usługę, polegającą na odłowieniu psa i przyjęciu go do schroniska, za co wystawili fakturę VAT nr (...) na łączną kwotę 1500,60 zł, która została wówczas przez pozwaną zaakceptowana i zapłacona. Zatem pozwana wiedziała o odpłatności świadczonej przez powodów usługi, jak również o wysokości wynagrodzenia pobieranego przez powodów. Dlatego też w przedmiotowej sprawie nie ma żadnych podstaw do uznania by wykonana przez powodów usługa miała być wyświadczona nieodpłatnie lub za wynagrodzeniem w wysokości jedynie 553,50 zł.

Również argument pozwanej, iż miała ona obawy, że będzie musiała ponosić stałą opłatę przez nieograniczony okres czasu, z tytułu utrzymania psa przez schronisko powodów, jest niczym nieuzasadniony. Powodowie wyraźnie określili, że jest to opłata jednorazowa i nie wiąże się z żadnymi dalszymi konsekwencjami finansowymi dla pozwanej. Tak samo było w dniu w dniu 14.08.2009 r., kiedy to od pozwanej powodowie pobrali, za wyświadczoną usługę, jednorazową opłatę w wysokości 1500,60 zł.

Zważyć należy, iż obie strony są przedsiębiorcami i winny zachować należytą dbałość o własne interesy. Zatem pozwana po zapłaceniu powodowi w 2009 r. wynagrodzenia za odłowienie i przyjęcie psa do schroniska, chcąc zminimalizować w przyszłości koszty z tym związane, powinna poczynić odpowiednie starania w tym zakresie, np. spróbować w jakiś sposób zabezpieczyć sklep przed ponownym wtargnięciem psa, albo przeszkolić personel, jak mają się zachować w tego typu sytuacjach. Natomiast z zeznań świadka D. W. wynika, że pozwana nie podjęła żadnych działań w tym zakresie. W zaistniałej w dniu 3 czerwca 2013 r. sytuacji powódka, chcąc uzyskać szybką ochronę dla swoich klientów i pracowników sklepu, zwróciła się z prośbą o interwencję do powodów. Jednocześnie z zebranego w sprawie materiału dowodowego wynika, że strony nie uzgadniały innej, niższej kwoty wynagrodzenia za wykonaną przez powodów usługę.

Z uwagi na fakt, że pozwana w trakcie procesu uznała powództwo w wysokości 553,50 zł i zapłaciła tę kwotę w dniu 20.08.2015 r., Sąd w tej części powództwo oddalił.

Z uwagi na powyższe na mocy art. 750 k.c. w zw. z art. 735 k.c. Sąd orzekł, jak w sentencji wyroku.

Podstawę rozstrzygnięcia w zakresie odsetek stanowił art. 481 § 1 k.c., zgodnie z którym jeżeli dłużnik opóźnia się ze spełnieniem świadczenia pieniężnego, wierzyciel może żądać odsetek za czas opóźnienia, chociażby nie poniósł żadnej szkody i chociażby opóźnienie było następstwem okoliczności, za które dłużnik odpowiedzialności nie ponosi.

Koszty postępowania powinna ponieść w całości na podstawie art. 98 k.p.c. przegrywająca proces pozwana (...) SPÓŁKA Z OGRANICZONĄ ODPOWIEDZIALNOŚCIĄ SPÓŁKA KOMANDYTOWA w J.. Zgodnie z powołanym przepisem strona przegrywająca sprawę obowiązana jest zwrócić przeciwnikowi na jego żądanie koszty niezbędne do celowego dochodzenia praw i celowej obrony (koszty procesu). Przepis ten wyraża jedną z dwóch podstawowych zasad dotyczących rozstrzygnięcia o kosztach procesu, tj. zasadę odpowiedzialności za wynik procesu, zgodnie z którą strona przegrywająca (merytorycznie albo formalnie i niezależnie od tego czy ponosi winę w prowadzeniu procesu) zobowiązana jest zwrócić swemu przeciwnikowi poniesione przez niego koszty procesu (por. m.in. uchwała składu siedmiu sędziów SN – zasada prawna z dnia 23.06.1951 r. – C 67/51, OSN(C) 1951, nr 3, poz. 63; orzeczenie SN z dnia 27.08.1962 r. – II CZ 103/62, OSNC 1963, nr 7-8, poz. 171; postanowienie SN z dnia 10.09.1963 r. I CZ97/63, OSNC 1964, nr 4, poz. 85).

Z powyższych przyczyn orzeczono jak w wyroku.

SSR Marianna Grzyb